

Úkolem této práce bylo porovnat anglické konstrukce obsahující funkční slovo *there* v podmětové pozici a existenciální sloveso *be*, následované vlastním podmětem, s jejich českými protějšky. Tyto konstrukce mají tzv. prezentativní funkci, tedy funkci uvádění nové informace do diskurzu. Tato informace tvoří vlastní podmět této konstrukce a nese nejvyšší stupeň výpovědní dynamičnosti. Postverbální pozice podmětu, která odpovídá jeho rématické funkci, je docíleno právě iniciálním postavením *there*. Zajímalo nás, jakým způsobem se tento fakt odráží v češtině, která podobný prostředek aktuálního větného členění postrádá, a jakým způsobem se do ní konstrukce s *there* převádějí. Pomocí programu Paraconc, který umožňuje současně nahlížet cizojazyčný text i s jeho českým překladem, bylo excerpováno 100 příkladů těchto konstrukcí ze dvou beletristických děl, z knihy *Harry Potter a Kámen mudrců* J.K.Rowlingové a z románu *Anglický pacient* Michaela Ondaatjeho. Hlavními teoretickými zdroji této práce jsou *Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny* (Dušková, 1994) a *A Comprehensive Grammar of the English Language* (Quirk et al., 1985).

There se nejčastěji vyskytuje se slovesem *be*, s nímž tvoří konstitutivní členy typu existenciálního a existenciálnělokativního, které oznamují existenci vlastního podmětu, resp. jeho existenci v určitém místě či čase. Dále je možno odlišit dva zvláštní typy konstrukcí s *there*: konstrukce dějové, jejichž vlastní podmět je tvořen dějovým substantivem a konstrukce modální, ve kterých je modalita zpravidla implikována kontextem nebo modifikátory. *There* se však může nacházet v kombinaci i s jinými slovesy, nejčastěji intranzitivními a také jako součást idiomatických vyjádření, v těchto případech má však jen formální funkci.